

3. Ar Europos Sąjungos sutarties 2 straipsnis, kartu su jos 4 straipsnio 3 dalimi, turi būti aiškinamas taip, kad Rumunijos pareigą laikytis reikalavimų, įtrauktų į ataskaitas, kurios parengtos pagal 2006 m. gruodžio 13 d. Komisijos sprendimu 2006/928/EB nustatytą bendradarbiavimo ir tikrinimo mechanizmą (BTM), apima Rumunijos pareigą laikytis teisinės valstybės principų?
4. Ar Europos Sąjungos sutarties 2 straipsniu, kartu su jos 4 straipsnio 3 dalimi, ir konkrečiai pareiga gerbti teisinės valstybės vertybes, draudžiama tokia nacionalinės teisės nuostata, kaip Įstatymo Nr. 303/2004 dėl teisėjų ir prokurorų statuso 96 straipsnio 3 dalies a punktas, kuriame sąvoka „teismo klaida“ glaustai ir abstrakčiai apibrėžta kaip procesinių veiksmų vykdymas akivaizdžiai pažeidžiant materialinės ir procesinės teisės normas, nenurodant pažeidžiamų teisės nuostatų pobūdžio, tų nuostatų taikymo procesui *ratione materiae* ir *ratione temporis* srities, teisės nuostatų pažeidimo nustatymo būdų, termino ir procedūrų ir įstaigos, kuri yra kompetentinga nustatyti tokių teisės nuostatų pažeidimą, todėl sudaroma galimybė daryti netiesioginį spaudimą teisėjams?
5. Ar Europos Sąjungos sutarties 2 straipsniu, kartu su jos 4 straipsnio 3 dalimi, ir konkrečiai pareiga gerbti teisinės valstybės vertybes, draudžiama tokia nacionalinės teisės nuostata, kaip Įstatymo Nr. 303/2004 dėl teisėjų ir prokurorų statuso 96 straipsnio 3 dalies b punktas, kuriame sąvoka „teismo klaida“ yra apibrėžta kaip galutinis sprendimas, akivaizdžiai prieštaraujantis įstatymams arba faktinei padėčiai, nustatyti atsižvelgiant į proceso metu gautus įrodymus, bet nenurodyta prieštaravimo nustatymo procedūra ir konkrečiai neapibrėžta, kokia yra to teismo sprendimo prieštaravimo taikytinoms teisės nuostatomis ir faktinei padėčiai esmė, todėl atsiranda galimybė sudaryti teismui (teisėjui ir prokuratūrai) kliūčių aiškinti įstatymus ir įrodymus?
6. Ar Europos Sąjungos sutarties 2 straipsniu, kartu su jos 4 straipsnio 3 dalimi, ir konkrečiai pareiga gerbti teisinės valstybės vertybes, draudžiama tokia nacionalinės teisės nuostata, kaip Įstatymo Nr. 303/2004 dėl teisėjų ir prokurorų statuso 96 straipsnio 3 dalis, pagal kurią pripažįstama, kad teismo pareigūnas (teisėjas arba prokuroras) prisiima civilinę atsakomybę prieš valstybę, vadovaudamasis tik jos pateiktu įvertinimu ir, galbūt, Inspekcijos konsultacine ataskaita dėl teismo pareigūno sukčiavimo ar didelio aplaidumo darant esminę klaidą, teisėjui neturint galimybės iki galo pasinaudoti teise į gynybą, todėl atsiranda galimybė savavališkai pradėti ir užbaigti teisėjo materialinės atsakomybės prieš valstybę pripažinimo procesą?
7. Ar Europos Sąjungos sutarties 2 straipsniu ir konkrečiai pareiga gerbti teisinės valstybės vertybes draudžiama tokia nacionalinės teisės nuostata kaip Baudžiamojo proceso kodekso 539 straipsnio 2 dalies paskutinis sakiny, kartu su 541 straipsnio 2 ir 3 dalimis, pagal kurą atsakovui *sine die* savaimė suteikiama *sui generis* nepaprastoji priemonė apskusti galutinį teismo sprendimą dėl kardojo kalinimo teisėtumo tuo atveju, kai kaltinamasis iš esmės išteisinamas, ir šia apskundimo priemone gali būti naudojamos tik civilinių bylų teisme, tuo atveju, kai baudžiamųjų bylų teismas nėra patvirtinęs kardojo kalinimo neteisėtumo, taip pažeisdamas teisės normos nuspėjamumo ir pasiekiamumo, teisėjų specializacijos ir teisinio tikrumo principus?

(¹) 2006 m. gruodžio 13 d. Komisijos sprendimas 2006/928/EB, nustatantis bendradarbiavimo su Rumunija ir jos pažangos siekiant orientacinių tikslų teismų reformos ir kovos su korupcija srityse patikrinimo mechanizmą (OL L 354, 2006, p. 56).

2019 m. gegužės 23 d. Kammergericht Berlin (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje BY

(Byla C-398/19)

(2019/C 288/31)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Kammergericht Berlin

Šalys pagrindinėje byloje

Asmuo, kurio persekiojimas vykdomas: BY

Kita bylos šalis: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2016 m. rugsėjo 6 d. Teisingumo Teismo sprendime *Petruhhin* (C-182/15) ⁽¹⁾ suformuluoti SESV 18 ir 21 straipsnių taikymo principai trečiosios valstybės prašymo išduoti Sąjungos pilietį atveju galioja ir tada, kai reikalaujamas asmuo savo interesų centrą į prašomąją valstybę narę perkėlė tuo momentu, kai dar nebuvo Sąjungos pilietis?
2. Ar, remiantis 2016 m. rugsėjo 6 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Petruhhin*, apie prašymą išduoti informuota gimtoji valstybė narė privalo kreiptis į prašančiąją trečiąją valstybę su prašymu persiųsti jai bylos medžiagą, kad galėtų įvertinti galimybę tęsti persekiojimą?
3. Ar valstybė narė, kurios trečioji valstybė prašo išduoti Sąjungos pilietį, remdamasi 2016 m. rugsėjo 6 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Petruhhin* privalo atsisakyti jį išduoti ir pati tęsti baudžiamąjį persekiojimą, jei tai įmanoma pagal jos nacionalinės teisės aktus?

⁽¹⁾ EU:C:2016:630.

2019 m. gegužės 24 d. Hof van Cassatie (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Vos Aannemingen BVBA/Belgische Staat

(Byla C-405/19)

(2019/C 288/32)

Proceso kalba: nyderlandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Hof van Cassatie

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: Vos Aannemingen BVBA

Kita kasacinio proceso šalis: Belgische Staat

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Direktyvos 77/388/EEB ⁽¹⁾ 17 straipsnį reikia aiškinti taip, kad aplinkybė, jog išlaidos yra naudingos ir trečiajam asmeniui, kaip tai yra tuomet, kai parduodant butus projekto vystytojas dengia viešinimo ir administravimo išlaidas ar nekilnojamojo turto agentų komisinius, naudingus ir žemės savininkams, neprieštarauja tam, kad šioms išlaidoms tenkantį pridėtinės vertės mokestį būtų galima visiškai atskaityti, jeigu nustatoma, jog tarp išlaidų ir apmokestinamojo asmens ekonominės veiklos yra tiesioginis ir nedelsiant atsirandantis ryšys, o nauda trečiajam asmeniui yra šalutinė, palyginus su apmokestinamojo asmens įmonės poreikiais?